

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 92.

Vydána dne 31. října 1925.

Obsah: (217.—220.) Zákon, jímž se provádí § 105 ústavní listiny (zákona ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.). — **218.** Zákon o zřízení, působnosti a organizaci Státního zdravotního ústavu republiky Československé. — **219.** Zákon, kterým se promíjí překážka platnosti sňatků, při nichž vyhlášky neb oddávky vykonali duchovní církve československé nebo řecko-východní. — **220.** Zákon o provedení úmluv mezi Čkoslovenskou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a ze dne 12. července 1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů penzijního pojištění.

217.

Zákon ze dne 15. října 1925,

jímž se provádí § 105 ústavní listiny (zákona ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.).

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Ve všech případech, ve kterých úřad správní podle zákonů o tom vydaných rozhoduje o nárocích sokromoprávních, jest volno straně tímto rozhodnutím dotčené po vyčerpání opravných prostředků dovolávati se nápravy ve výroku o těchto nárocích pořadem práva.

(2) Byl-li rozhodnutím správního úřadu přiznán straně uplatňovaný nárok, ať zcela nebo z části, může strana tím dotčená domáhati se určovací žalobou zápornou výroku, že nárok uznaný rozhodnutím správního úřadu není po právu vůbec anebo z části.

(3) Byl-li však nárok zamítnut správními úřady ať zcela nebo z části, může se ho strana jej uplatňující domáhati žalobou o určení neb o plnění zcela nebo z části.

(4) Nedotčeny zůstávají předpisy, jimiž dovolávání se nápravy za podmínek, výtčených v odst. 1., odkázáno bylo na soudy řádné v řízení nesporném. Náleží-li nárok podle své povahy k řízení ve věcech nesporných, lze jej uplatniti pouhým návrhem podle obdoby předešlých ustanovení.

§ 2.

(1) Žalobu nebo návrh podle § 1, odstavce 4. podati jest v propadné lhůtě 90 dnů ode dne, kdy bylo straně dodáno rozhodnutí správního úřadu, který rozhodoval s konečnou platností, není-li v příslušném zákoně stanovena delší lhůta.

(2) Byla-li do rozhodnutí správního úřadu podána stížnost k nejvyššímu správnímu soudu, jest podati žalobu nebo návrh v propadné lhůtě třiceti dnů ode dne, kdy bylo dodáno straně rozhodnutí nejvyššího správního soudu, jímž byla stížnost odmítnuta z toho důvodu, že jde o věc patřící podle § 105 úst. listiny do příslušnosti řádných soudů.

(3) Podala-li strana do rozhodnutí správního úřadu nejprv žalobu (návrh) k řádnému soudu, počítá se této straně lhůta ku stížnosti na nejvyšší správní soud ode dne, kdy jí bylo dodáno rozhodnutí poslední soudní stolice, jímž byl pořad práva prohlášen za nepřipustný. Ke stížnosti budiž toto rozhodnutí poslední soudní stolice v prvopise nebo v ověřeném opise připojeno.

(4) Žaloba nebo návrh buďte podány u soudů věcně a místně příslušného pro uplatňovaný nárok podle obecných ustanovení.

§ 3.

Rozhodnutí správního úřadu, jehož předmětem jest nárok, a v případech § 2, odst. 2., též rozhodnutí nejvyššího správního soudu, buď připojeno k žalobě nebo k návrhu v prvopise neb v ověřeném opise; zároveň buď udáno, kterého dne bylo straně dodáno.

§ 4.

Rozhodoval-li ve věci nejvyšší správní soud, jest jeho výrok, že nárok jest veřejnoprávní, nebo výrok, jímž byla stížnost odmítnuta z toho důvodu, že jde o věc patřící podle § 105 úst. listiny do příslušnosti řádných soudů, pro soudy závazným, a to i tehdy, když tyto soudy přípustnost pořadu práva v předepsaném postupu stolic popřely.

§ 5.

(1) Soud, u něhož byla podána žaloba nebo návrh týkající se nároku, o kterém již rozhodovaly správní úřady podle § 1, oznámí to správnímu úřadu, který v první stolici se touto věcí obíral.

(2) Jakmile byla podána druhou stranou žaloba nebo návrh (§ 1, odst. 4.), lze podle rozhodnutí správního úřadu pro přiznaný nárok, pokud jest žalobou nebo návrhem dotčen, povolití exekuci ku zajištění. V potvrzení, že rozhodnutí neb opatření není již podrobena opravnému prostředku, který by stavil jeho vykonatelnost, poznamená správní úřad v tomto případě podle sdělení soudu, že a v jakých mezích byla podána žaloba nebo návrh (§ 1, odst. 4.).

(3) Byla-li zahájena exekuce před podáním žaloby nebo návrhu, může býti na návrh odložena až do pravoplatného rozhodnutí, prokáže-li se, že bylo zahájeno řízení.

§ 6.

V případech, ve kterých rozhodl s konečnou platností správní úřad po dni, kterého nabyla účinnosti ústavní listina (zákon ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n.), a přede dnem, kterého nabude tento zákon účinnosti, lze podat žalobu nebo návrh v dalších devadesáti dnech, pokud se týče případů § 2, odst. 2., v dalších třiceti dnech po účinnosti tohoto zákona.

§ 7.

Tento zákon provéstí náleží všem členům vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Winter v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Franke v. r.	Srba v. r.
Bečka v. r.	Novák v. r.
Malypetr v. r.	Udržal v. r.
Dr. Beneš v. r.	

218.

Zákon ze dne 12. října 1925 o zřízení, působnosti a organizaci Státního zdravotního ústavu republiky Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy zřizuje se Státní zdravotní ústav.

§ 2.

Úkolem tohoto ústavu jest vykonávati pro státní zdravotní správu odborně-vědecké práce a zkoumání, kterých jest třeba k účinným zdravotním opatřením, podporovati výchovu v preventivní medicíně, jakož i pečovati o praktickou odbornou výchovu zdravotnického personálu.

§ 3.

(1) Ústav má jméno „Státní zdravotní ústav republiky Československé“ a skládá se z ústavu hlavního (ústředního) a poboček.

(2) Ústav hlavní (ústřední) má potřebný počet oddělení a sídlem jeho jest Praha.

(3) Pobočky zřizuje vláda, zejména též v sídlech vysokých škol, pro kterýkoliv obor práce ústavní. Vláda může dle potřeb veřejného zdravotnictví jednotlivá oddělení ústavu hlavního (ústředního) i poboček rušiti, měniti nebo nová zřizovati a dosavadní veřejné ústavy s jejich působností v oboru zdravotní péče k nim přiřadovati, nebo s nimi slučovati.

§ 4.

(1) Státní zdravotní ústav je podřízen ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a má svoji správu a své odborné řízení, jejichž rozsah upraví toto ministerstvo podle základního řádu.

(2) O součinnost a pomoc Státního zdravotního ústavu mohou se v oboru jeho působnosti za podmínek vymezených základním ústavním řádem (regulativem) obracet všechny obory státní správy, sociálně pojišťovací ústavy, korporace autonomní, jakož i osoby soukromé. Státní zdravotní ústav jest povinen vyhověti žádostem sociálně pojišťovacích ústavů a autonomních korporací veřej-